

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De iis quae in aula Imperatoris acciderunt. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

De hiis quæ Nicomedia acciderunt. CAP. V.

Simul atque edictum contra ecclesias Christi editum, in Nicomedia propositum erat, vir quidam non obsecurus & ignobilis, sed ut hominum fert opinio, lōge illustrissimus, incredibili amore erga Deū, & ardenti fide incitatus, ocyus prodit in mediū, & illud in aperto & publico loco affixū, tanquā profanum & maximè impiū manu auellēs dilacerat: idq; cum duo ex imperatoribus in ciuitate adessent: quorū alter ætate præ ceteris prouecta primū imperij gradū, alter quartū ab eo obtinuit. Atqui iste primus martyrū, qui tum occubuerūt, ad hūc modū eximie nobilitatus, taliaq; cruciamenta perpeffus, qualis erat verisimile eum qui fuisset in eiusmodi facinore deprehensus subiturum, tum constanti & virili animo, tum pacato & tranquillo, ad extremum vsque spiritum constitit.

*De iis quæ in aula Imperatoris acciderunt.**CAP. VI.*

EX omnibus, qui vnquam vel apud Græcos, vel apud Barbaros propter animi magnitudinē illustres & hominū sermone celebrati sunt, nullus cū diuinis & eximis nostri temporis martyribus. Dorotheo & suis sodalibus, imperatorū ministris cōparari potest: qui quidē cū summū honorē apud dominos adepti fuissent, & amore essent apud illos, liberis propriis & ingenuis non inferiores, probra & afflictationes pro pietate corporib⁹ impositas, noua & multiplicia mortis genera cōtra ipsos excogitata, splendidiore reuera existimarūt diuitias, quàm gloriā quàm delicias, quib⁹ hominū vita solet diffluere. Mortē igitur vnus ex illorū numero qualis fuerit, cōmemorare placet, eamq; lectoribus spectandā relinquere, ut inde quæ reliquis etiā eius sodalibus cōtigerint, animaduerti possint. Quidam illorū in ciuitate supra cōmemorata, corā imperatoribus, quos diximus, in mediū adducitur: qui cū iussus idolis immolare, omnino recusaret, mādārūt nudū in sublime tolli, flagellis eousq; toto corpore dilaniari, quoad supplicio euictus, etiā animo inuito, quod erat imperatū, præstaret. Sed vbi ista perpeffus, cōstās & immutabilis peristeret, de reliquo ossibus eius iā

X carne

EVSEBII HISTORIAE

carne denudatis, acetum sale permixtum in corporis membra cruciati attenuata, & propè contabefacta infuderunt. Atque ut istos dolores protriuerat, & veluti pedibus conculcarat, inde craticula, & ignis vnà in medium trahuntur, & reliquiae eius corporis tanquam carnes ad comedendum paratae, ignis incendio, non raptim, ut breui è vita decedens omni dolore liberaretur, sed paulatim absumptae fuerunt. Neque qui eum imposuerat in rogam, etiam post tot tamque graui cruciamenta ei vllum respirandi locum dare in animo habebant, nisi prius se ipsorum imperata facturum annueret: sed ille proposito suo mordicus adhaerescens, victor in tormentis animam efflauit. Tale vnius regionum famulorum martyrium extitit, appellatione sua (Petrus enim nominatus fuit) reuera dignum. Ceterorum autem sociorum eius martyria, quae non inferiora sunt, quo orationis terminemus modum, missa in praesentia faciemus. Tantum autem exponemus, quo pacto Dorotheus & Gorgonius vna, aliique non pauci ex imperatoris familia post varia certaminum genera, laqueo vita deposita, diuinæ victoriæ præmia reportarint. Per idem tempus Anthimus, qui tum ecclesie Nicomedensi praefuit, capite propter Christi testimonium ceruicibus abscisso, moritur. Huic ingens & frequens Martyrum turba adiuncta fuit: idque quod in eisdem fere diebus, forte nescio quo pacto, regia Nicomedensis incendio conflagraret, & ex suspitione quadam rumor esset dissipatus, illud facinus à nostris admissum: vnde imperatoris iussu, ex piis qui ibi versabatur, aceruatim & tanquam cumulo, alij gladio trucidati sunt, alij ardore flammarum corporibus circumiectarum obierunt: quo tempore fama est viros & mulieres etiam diuinam & inexplicabili alacritate, sua sponte in rogam insiluisse. Reliqua autem multitudo vinculis colligata, & à licitoribus in scaphis imposita in vastum maris gurgitem, fluctusque, praecipitata fuit. Famulos illos regios post mortem decoro & celebri funere terrae mandatos, imperatores, qui eorum domini putabantur, rursus de integro effodiendos, inque mare praecipitados sententias decreuerunt: ne ut eorum ferebat opinio, quidam eos in sepulchris & monumentis conditos, deos esse reputantes diuina veneratiōe prosequerentur. Quae in initio

per-

persecutionis Nicomedię fuere patrata, sic fere se habet. Non longo tēpore pōst, cū alij in Melitina (sic regio illa est appellata) alij rursus in Syria, imperio insidias parare molirētur, edictū imperatorū exiit, vt oēs ecclesiarū p̄sides, vtpote ea de re suspecti, in carceres & vincula cōiicerentur: adeo vt spectaculū illarum rerū, quæ deinceps ibi gerebātur, omnē explicandi facultatē longe superet. Nā multitudo infinita vbiq; gentiū in custodiā cōclusa fuit, & carceres passim, qui iam olim homicidis, & mortuorum sepulchris conditorū expilatoribus parati fuerāt, tunc episcopis, presbyteris, diaconis, lectoribus, & exorcistis penitus referti: adeo vt his qui maleficiis tenebantur obstricti, nihil illic loci esset reliquum.

De Aegyptiis in Phœnice. CAP. VII.

Cum aliud edictum statim primū illud insequeretur, in quo præcipiebatur, de his qui tenebantur in carcere, vt qui immolare vellent, abire in libertatē permitterentur, qui insidias irent infinitis tormentis diuerterentur, multitudo martyrum, qui denuo in singulis prouinciis occūbebant, à nemine dinumerari potest: & eorū maxime qui in Affrica, in gente Maurorū, in Thebaide, in Aegypto deniq; martyrio defuncti sunt. Ex Aegypto aut in alias vrbes & prouincias etiam progressi, martyrii coronis erāt insigniter decorati. Quosdam enim ex illis in Palæstina propter patientem tormentorum perpersionem, claruisse scimus: alios Tyri Phœnicie magnā laudem collegisse: quos quidē, quis est qui non supra modū miratus fuerit, cū oculis cerneret, innumerabiles plagas, & egregiā athletarū reuera admirabiliū in his pro pietate & religione concertantiū constantiam, & statim post plagas, dimicationem cum bestiis voracibus, inq; ea pardorū, vrsorum immaniū, aprorū agrestiuū, taurorū deniq; igne & ferro ad rabiem acriter incitatorū, impetus, & eximiam generosorū martyrum contra cuiusq; bellie ictum tolerantia? Quibus quidē rebus, dū gerebantur, ipsi interfuimus, diuinamq; potentia seruatoris nostri, ipsiusq; Iesu Christi, cui illi in cruciatu præclarum testimonium perhibebāt, id temporis p̄ssto martyribus opē tulisse, & euidenter seipsam eis ostendisse animaduertimus. Nam